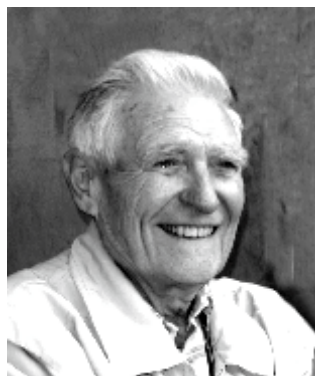

*Slávek Forman proslavil
hokejku chotečského truhláře Hartmana.
nejmenovaný bělohradský hokejový příznivec*

PAN HOKEJISTA

Letos v květnu mu bylo osmdesát. Léta býval vedoucím odbytu v TOSu, Narexu. Dnes se bělohradská strojírenská fabrika jmenuje Deprag. Pamatuje doby, kdy se tady místo pneunáradí vyráběly dokonce i koloběžky.

Břetislav Forman.

Rodák z jihoslovanské Šoproně, kde byl jeho otec ve státních službách, patřil léta k nejlepším hokejistům v Bělohradě. Elegantní střední útočník, později pravé křídlo. Hráč s rychlou, delší kličkou a tvrdou střelou klasickým forhendovým švihem, kterému příliš nevoněla tvrdá hra.

Slávek Forman, píši Slávek, protože ten, kdo maličko zavadil o místní sport, mu jinak neřekne, začal bruslit až v devíti letech. Na Pardoubku, na „sokoláku“ a občas i na zamrzlé Javorce. Jako všichni bělohradští kluci.

Dva roky po válce, v sedmačtyřicátém roce, nastupuje ve středu útoku k prvnímu utkání za dospělé. Nalevo Franta Němec, vpravo Radek Břízek. Začalo se tvořit kvalitní mužstvo, rivalovi - Nové Pace naložili 10:1. V brance Eman Stejný, obránci Mirek Vaňura, Pepa Hruška, Franta Němec a Franta Mach. Němec, snad jediný v kraji, měl pravou hokejovou přílbu, Mach, vynikající bruslař, často kroužil na kluzišti dlouho do noci. První lajna: Jarda Weinbauer, Slávek Forman, Radek Břízek. Druhý: Vašek Kozel, Jarda Babič Jakoubek a Olda Vinčálek. Nastupovali i Mirek Plecháč, Mirek Hrnčíř a Tonda Kozel.

V jednašedesátém roce, kdy Bělohrad porazil Chomutice rekordně 32:1, dal sedm gólů, Láďa Vích dokonce patnáct. Slávek měl svoji hokejku „hartmanku“ od chotečského truhláře Hartmana.

To byla hokejka! Pevná a přitom pružná jako luk. Vydržela většinou dvě

tři sezony. Za celou svoji kariéru Slávek Forman nezlomil tolik hokejek, co dnešní borci za jeden měsíc.

Slávek Forman měl talent na většinu sportů. Žil pro hokej, ten u něho vyhrával na celé čáře. Výborně však hrál i fotbal, se kterým však končil v sedmadvaceti letech. O jeho pingpongovém umění se dodnes s úctou mluví u nás v Bělohradě i v Hořicích. Slušně hrával i tenis.

„Slávek byl ohromně poctivej na všechno. Taky byl náruživým skautem a od toho je ta jeho poctivost. Ve fotbale rád kopal desítky, nahoru po břevno,“ vypráví mi miletínský Josef Kraus.

Když jedu někdy do Hořic autobusem, tak první zastávka ve městě trubiček a sochařiny je Hořice-Betlém.

Tady vždycky Slávek Forman stával. U nohou dlouhý, těžký hokejový bágl a „hartmanku“. Tady od 58. roku, kdy se do Hořic přizemil, čekal na bělohradský autobus se spoluhráči.

Můj linkový autobus sjíždí dolů do Hořic. Dívám se zpátky k zastávce.

I po dlouhých letech tam jsou.

Kdo?

Těžký hokejový bágl, „hartmanku“ a pan hokejista.

Hodně zdraví, pane Formane.

